

men etiam nūm imminēat: quo factū, ut mul-
torum odia mihi conciliaverim, quorum interest
nimirum fabulis illis secure supineque credere.
A Principe igitur profectō patrociniū mihi
petendum est, vera quidem, *παράδοξα* tamen,
docenti de genuīna Germanici nostri juris ra-
tione, ne quæ opprimat me indocta & impro-
ba malignitas. Ego vero, ne quid dissimu-
lem, velim etiam hoc meo libro impetrari,
ut ii penes quos in Germania ferendarum est
legum potestas, aliter illas atque passim sese ha-
bent componant: eo majore videlicet reipu-
blicæ usu, quo hodie ipsismet suis legibus illa
misere laborat. Hoc sanē si tantū Serenitatis
Vestræ longe maximis Viris illis, quorum hu-
meris potissimum civitas isthæc vestra incunbit,
fuerit abs me persuasum, Vestræque Cel-
situdinis probatum assensu, haud dubito plu-
res alios in sententiam istam concessuros, vo-
tique adeo me abunde futurum compotem.

(.) ,

Quod